

[Industriministeren]

dag en meget betydelig udvikling i gang over et bredt felt på hele dette område.

Det kan mange gange være overordentlig svært at give sådanne oplysninger på en måde, der er teknisk rigtig og forsvarlig, og samtidig i en form, som en forbruger uden særlige forudsætninger kan have den rigtige nytte af. Derfor er det ofte både tid- og omkostningskrævende at finde den rigtige løsning.

Det fremtidige arbejde bør efter regeringens opfattelse bestå i en forbedret produktudvikling, hvorved også dansk industris eksportmuligheder forøges, samt i et forbedret informationsniveau, således at forbrugeren får mulighed for at vurdere varens kvalitet og dens øvrige egenskaber.

En ensidig dansk gennemførelse af tekniske forskrifter med krav til produkters holdbarhed og energiforbrug kan forringe industriens eksportmuligheder i det omfang, tilsvarende bestemmelser ikke måtte være gældende på vore eksportmarkeder. I stedet er det derfor mere hensigtsmæssigt at fortsætte med de igangværende projekter såvel i national som i nordisk regie, i EF og i OECD for herigennem at højne informationsniveauet og samtidig sikre ensartede forskrifter på internationalt niveau.

Hensigten med det foreliggende forslag til folketingsbeslutning søges således allerede løbende tilgodeset gennem bestræbelser herpå i såvel national som international regie, og jeg mener derfor ikke, at der er behov for at foretage et helt nyt udredningsarbejde som af forslagsstillerne foreslået.

Lerke (S):

Socialdemokratiet har fuld forståelse for de intentioner, der har fået SF til at fremsætte dette forslag, nemlig intentioner om et generelt mindre ressourceforbrug, når det gælder energi og andre råstoffer. Det er noget, der har relation til målsætningen om øget genbrug, som socialdemokratiets kongres for et halvt år siden udtalte sig klart om.

Men én ting er intentioner om at begrænse brugen af råstoffer, en anden ting er måden at gøre det på, og jeg er ikke sikker på, at SFs forslag er den rigtige vej. Industriministeren har allerede nævnt, hvad der gøres på dette område, og det er ikke lidt. Dertil kommer, at forbrugerne er blevet mere bevidste i

deres valg af forbrugsgoder, ikke mindst taket være lovgivningen om varedeklaration og mærkning og skiltning.

Det, SF tilsyneladende ønsker med dette forslag, er åbenbart at få bekræftet en hel række ting, vi ved i forvejen, og som vi allerede er ved at indrette os efter. Derfor er et sådant udredningsarbejde ikke særlig væsentligt. Det, der derimod kunne være mere idé i, ville være at styrke danske virksomheders fremstilling af energi- og råstofbesparende produkter. Der ligger eksport- og konkurrencemuligheder i en sådan produktion. Det betyder beskæftigelse, og det betyder en forbedret betalingsbalancesituation.

Socialdemokratiet er enig i, at det drejer sig om at begrænse brugen af råstoffer mest muligt, og vi er parate til at drøfte ethvert forslag herom, især hvis det også kan betyde øget beskæftigelse og eksport.

Fogh Rasmussen (V):

Vi kan da være enige med SF i den målsætning, der er lagt op til med dette forslag, nemlig at brug-og-smid-væk mentaliteten må afløses af en helt anderledes holdning, der lægger op til bevaring og reparation af de forbrugsgoder, vi omgiver os med, alt sammen med henblik på at mindske og dæmpe ressourceforbruget. Men vi tror ikke, at SF med dette forslag har fundet den helt rigtige model til at opnå dette formål.

For det første vil en gennemførelse af dette forslag indebære en helt uoverskuelig produktvurdering af en lang række detailprodukter. Det tror vi simpelt hen ikke administrativt kan lade sig gøre.

For det andet føler vi, at det bliver særdeles besværligt at fastlægge kriterier for et produkts holdbarhed. Hvad er holdbarhed egentlig? I den forbindelse vil jeg minde forslagsstillerne om, at holdbarhed i dag jo ikke kun har noget at gøre med fysisk levetid og fysisk nedslidning. Vi ser mange gange, at et produkt er blevet håbløst forældet i økonomisk forstand, lang tid før det fysisk er blevet forældet. Holdbarhed er altså rigtig mange ting i et dynamisk samfund.

Endelig vil jeg for det tredje pege på, at vi gennem en afgiftspolitik rettet mod energiforbruget har sikret på en helt anderledes måde, at forbruget er blevet ledet i en mere energiøkonomisk retning. Det vil jeg godt